

General | Alba Carreres | Actualitzat el 15/02/2023 a les 07:30

Quan un infant té càncer i tothom el tracta amb llàstima o com si fos un súperheroi

Com ha de ser el tracte cap a un infant amb càncer? Per quines fases passarà la família? Ens en parla el psicooncòleg Alberto Bellido

[inicicentrareport]Arriben males notícies, a casa, en l'entorn més proper, una amiatat, a l'escola. Un infant té càncer. Tot i que es tracta d'una malaltia realment infreqüent durant la infància, continua sent una de les principals causes de mortalitat infantil.

Segons ens explica el psicooncòleg, psicòleg i professor de la Universitat Europea, Alberto Bellido, el suport que rebí aquesta família és capdal. "Abans de començar a reaccionar **el primer que necessita la família és situar-se**. Hi ha una fase de **dol**. En el primer moment de xoc emocional és molt complicat prendre qualsevol mena de decisió o adaptació que ajudi a donar certa continuïtat a la vida de la criatura"; ens explica.

És per aquest motiu que és de gran importància **escoltar a la família i fer-los costat**. "Tots els agents han de comunicar adequadament, no només l'equip de psicologia, equip mèdic i infermeria, també l'entorn més proper".

Aquesta **comunicació ha de ser realista i adaptada** al moment en el qual la persona rebrà la comunicació. "No s'ha de donar ni falses esperances ni una informació molt negativa que la persona no pugui processar, perquè pot ser que la família estigui en una fase de dol de negació", explica.

[GotaVerdaPle]**Fases de dol**: No totes les persones passen per les mateixes fases ni en el mateix ordre. Però sí que s'han descrit unes fases del dol que són comunes davant d'una mala notícia o experiència.

[GotaVerdaBuit]**Rebuig**: davant d'una mala notícia és comú negar la realitat, pensar que aquella informació és errònia, no integrar-la com a certa, demanar segones opinions.

[GotaVerdaBuit]**Enuig o ira**: Quan ja no es pot sostenir més la negació pot ser que aparegui la ira, pensar que aquella situació és culpa d'algú. En aquesta fase pot haver-hi retrets cap a l'equip mèdic, cap a l'entorn més proper o la parella. Arribats a aquesta fase hi solen haver separacions de la parella.

[GotaVerdaBuit]**Negociació**: en aquesta fase t'adones de la realitat i penses què pots fer

[GotaVerdaBuit]**Depressió**: apareixen sentiments de desesperança, de tristesa, de pensar per què t'ha tocat a tu viure aquesta situació. Pot fins i tot arribar a la depressió clínica.

[GotaVerdaBuit]**Acceptació** de la realitat que t'ha tocat viure, tot i que no sempre s'integri adequadament.

Un error molt comú és pensar que com que els infants són infants els podem enganyar. Se sol mentir, edulcorar la realitat, dir-los que es posaran bé de pressa.

"Sovint no se'ls explica la malaltia i això és un error. Evidentment, no ho entendrà igual que

una persona adulta, però cal explicar-ho a través de mecanismes que pugui comprendre, a través dels jocs i dels contes i la informació ha d'estar adaptada a la seva edat", explica el doctor. "Cal anticipar-los per allò que passarà, quins períodes estarà hospitalitzat i que durant una temporada segurament no podrà estar amb altres infants", assegura.

Tot i això, explica que és molt important **donar continuïtat a la vida**, continuar amb els estudis adaptats, tenir les seves rutines, posar-los límits, i no estar tot el dia mirant dibuixos a la tablet.

"**Ningú vol que el mirin amb llàstima** i de vegades les persones del voltant de manera benintencionada tracten a aquests infants amb pena", explica. També pot passar que les altres famílies els tractin com si fossin guerrers, o súperherois. I això no ajuda.

"Si hi ha una persona que va a visitar un infant amb càncer i el veiem molt nerviós o emocionat igual li hem de demanar que no vingui a veure'l. Tampoc si envia missatges de l'estil demà ja estaràs curat. Entenem que són emocions molt naturals però que en aquell moment no estan ajudant"; afirma.

[GotaVerdaPle] **a l'escola?** Quan hi ha un infant malalt a l'aula és una bona oportunitat per treballar-ho amb els infants de classe perquè poden sorgir pors, o fins i tot pensar que és un càstig que li ha passat a aquest infant o fer connexions sense massa sentit.

Amb una comunicació adient al seu nivell han de saber què està passant per eliminar pors i mantenir el vincle amb aquest infant. "És una bona idea enviar un vídeo, escriure una carta, enviar un missatge i treballar en aquesta recuperació. Els càncers en infants solen curar-se en un percentatge major i és clau continuar la vida d'aquest infant amb certa normalitat"; explica Alberto Bellido.

I el més important de tot, **no jutjar ni fer judicis de valor cap a la família** i com ho està fent. Si bé és cert que hi ha famílies que arribats a aquest punt sobreprotegeixen als infants o bé es tornen molt estrictes o autoritaris cal escoltar a les famílies, entendre per què ho fan i en tot cas ha de ser una persona experta qui els pot fer veure que hi pot haver altres maneres. Cal que se sentin recolzats. [ficontrareport]